Written by
Monday, 25 August 2008 12:04 -

பொழுது விடியப் புதுவையிலோர் வீட்டில்
விழிமலர்ந்த பாரதியார் காலை வினைமுடித்து
மாடிக்குப் போவார்; கடிதங்கள் வந்திருக்கும்.
வாடிக்கையாகவரும் அன்பரெல்லாம் வந்திருப்பார்.
சென்னைத் தினசரியின் சேதி சிலபார்ப்பார்.
முன்னால் அனுப்பிய கட்டுரையும் பாட்டும்
சரியாய்ப் படித்ததுண்டா இல்லையா என்று
வரிமேல் விரல்வைத்து வாசிப்பார் ஏட்டை.

அதன்மேல் அடுக்கடுக்காய் ஆரவாரப்பண்!
நதிப்பெருக்கைப் போற்கவிதை நற்பெருக்கின் இன்பஒலி
கிண்டல்கள்! ஓயாச் சிரிப்பலைகள் கிளறுகின்ற
துண்டு துணுக்குரைகள்! வீரச் சுடர்க்கதைகள்!
என்னென்ன பாட்டுக்கள்! என்னென்ன பேச்சுக்கள்!
பொன்னைத் தகுவதுண்டோ நாங்கள்பெறும் பாக்கியத்தை?
வாய்திறப்பார் எங்கள் மாக்கவிஞர் நாங்களெல்லாம்
பேய்அச்சப் பயத்தைப் புதைத்துத் திரும்பிடுவோம்.
தாம்ப□லம் தின்பார், தமிழ்ஒன்று சிந்திடுவார்
காம்பிற் கனிச்சாறாய்க் காதலின் சாற்றைப்
பொழிகின்ற தன்மையால் எம்மைப் புதுக்கி
அழிகின்ற நெஞ்சத்தை அன்பில் நனைத்திடுவார்.
மாடியின்மேல் ஓர்நாள் மணிஎட்டரைஇருக்கும்
க□டிக் கவிச்சுவையைக் கொள்ளையிடக் காத்திருந்தோம்.
பாரதியார் வந்த கடிதம் படித்திருந்தார்.
சீரதிகம் கொண்டதொரு சென்னைத் தினசரியின்
ஆசிரியர் போட்ட கடிதம் அதுவாகும்.
வாசித்தார் ஐயர், மலர்முகத்தில் வாட்டமுற்றார்.
"என்னை வசனமட்டும் நித்தம் எழுதென்று
சென்னைத் தினசரியின் ஆசிரியர் செப்புகின்றார்.
பாட்டெழுத வேண்டாமாம்; பார்த்தீரா அன்னவரின்
பாட்டின் பயனறியாப் பான்மையினை" என்றுரைத்தார்.

பாரதியார் உள்ளம் பதைபதைத்துச் `சோர்வ'ன்னும்
காரிருளில் கால்வைத்தார்; ஊக்கத்தால் மீண்டுவிட்டார்.
"பாட்டின் பயனறிய மாட்டாரோ நம்தமிழர்?
பாட்டின் சுவையறியும் பாக்கியந்தான் என்றடைவார்?"
என்று மொழிந்தார், இரங்கினார், சிந்தித்தார்
"நன்று மிகநன்று, நான்சலிப்பதில்லை"என்றார்.

நாட்கள் சிலசெல்ல நம்மருமை நாவலரின்
பாட்டின் சுவையறிவோர் பற்பலபேராகிவிட்டார்.
ஆங்கிலம் வல்ல கசின்ஸ் என்னும் ஆங்கிலவர்
"நீங்கள் எழுதி நிரப்பும் சுவைக்கவியை
ஆங்கிலத்தில் ஆக்கி அகிலஅரங் கேற்றுகின்றேன்"

Written by
Monday, 25 August 2008 12:04 -

பாங்காய் எனக்கூநல்ல பாடட்டழெூதித் தாரூங்கள்"
என்றூ வரநை்த கடிதத்தை எங்களிடம்
அன்றளித்தார். எம்மை அபிப்பிராயம்கடேட்டார்.
"வணேட்டூம் எழூதத்தான் வணேட்டூம்"என்றமோம். பாரதியார்,
"வணேட்டூம் அடி எப்பரோதூம் விடூதலை" என்
றாரம்பஞ் சயெத்தார்; அரநைாெடியில் பாடிவிட்டார்.
ஈரிரணட்டூ நாளில் இனிமை கூறயைாமல்
ஆங்கிலத்தில் அந்தக் கவிதான் வளெியாகித்
தீ ங்கற்ற சனெ்னதைத் தினசரியின் ஆசானின்
கண்ணகைக் கவர்ந்தூ கரூத்தில் தமிழ்விளதைத்தே
எண்ண□றாண் டாய்க்கவிஞர் தோன்றவில்லை இங்கனெ்ற
வீ .வீ .எஸ்.ஐயர் விரூப்பத்தபைப் ப□ரத்தி சயெத்தூ
பாவலராம் பாரதிக்கூம் ஊக்கத்தபைப் பாய்ச்சியதே!
ஆங்கிலவர் பாரதியின் ஆர்ந்த கவிதனேை
வாங்கியூண்ணக் கண்டபின்னர் வாய்□றிச் சனெ்னதைத்
தினசரியின் ஆசிரியர் "தவேயைினித் தவேை,
இனியகவி நீ ங்கள் எழூதூங்கள்" என்றூரதைத்தார்;
தவேயைில்லை என்றூமூன் சபெ்பிட்ட அம்மனிதர்
தவேயைூண்டூ! தவேயைூண்டூ! தனேகவிகள் என்றூரதைத்தார்!
"தாயாம் தமிழில் தரூம்கவியின் நறபயனசைச்
சயோம் தமிழன் தரிெந்தூகொளள்ள வில்லை
அயலார் சூவகைண் டறிவித்தார், பின்னர்
பயனத்ரிெந்தார் நம்தமிழர்" என்றூரதைத்தார் பாரதியார்.
நல்ல கவியினிமை நம்தமிழர் நாடூநாள்
வலெல்ல வரூந்திரூ நாள்.

http://www.tamilnation.org/literature/bharathidasan/mp166a.htm#dt224